

Näkyväksi tekemisen taito

Katja Sutela

Teoksessaan **musiikkikasvatuksen yliopistonlehtori Katja Sutela** käsittelee sekä omia että kollegojensa kokemuksia pedagogisesta kohtaamisesta ja sen eri osa-alueista, peilaten kohtaamiinsa tilanteisiin koko uransa ajalta uutena opettajana toimimisesta, erityiskoulun musiikinopettajuuteen ja yliopistokoulutukseen saakka.

Sutela jakaa pedagogisen kohtaamisen osaamisen viiteen osa-alueeseen: **kehollisuuden tiedostaminen, oppilaan huomioiminen, tunteiden tunnistaminen ja tunnustaminen, moninaisuuden ymmärtäminen sekä välittäminen.**

Erityisesti kehollisuuden tiedostamiseen liittyen Sutela antaa lukijalle sekä pedagogisia menetelmiä että käytännön havaintojen tekemistä varten apukysymyksiä lukijan oman asiantuntijuuden kehittämistä ja tarkastelua varten.

Keskeisimmät oivallukseni ja mietteeni

Välittämisen etiikka / pedagogiikka -
oppilaiden tuntemisen ja
ymmärtämisen merkitysyhteys
välittämiseen avautui itselleni uudella
tavalla; välittämisen tasot voivat olla
oppilaiden välille erilaiset, mutta
opettajan on toimittava välittävästi
perustavanlaatuisesti.

Turvallinen tila rakentuu sekä ryhmän
että yksittäisen oppilaan kokeman
tasolla, kun fyysiset, psyykkiset ja
sosiaaliset ulottuvuudet huomioidaan
yhdessä.

Kirjan luettuani, pohdin kuinka paljon
voi opettajana jäädä sanoittamatta
oppilaille tai kysymättä oppilailta
tilanteiden tarpeisiin liittyen.

Sutela kuvaili huomioitaan **kokemusten epäsymmetrisyydestä opettaja - oppilassuhteessa**; opettajan ei kannata olettaa kohtaamistilanteiden menneen hyvin tai huonosti omasta näkökulmastaan pelkästään tarkasteltuna.

Pedagogisella ja ystävällisellä katseella ja kosketuksella on merkitystä oppilaalle, kun oppilasta huomioidaan häntä kuullen ja tarpeet huomioiden.

Sutela muistuttaa **päivittäiseen kohtaamisiin panostamisesta ja proaktiivisuudesta** lyhyissäkin hetkissä -
koen että nämä kantavat hedelmää onnistuneen vuorovaikutusilmapiirin, että oppimisen mahdollistumisen kannalta.